

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Z. P.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

za účasti osoby na řízení zúčastněné: **O. P.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2023, sp. zn. OÚPSŘ 32/2023-OSŘ, č. j. KÚLK 8368/2023-OSŘ

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 5. 2023, sp. zn. OÚPSŘ 32/2023-OSŘ, č. j. KÚLK 8368/2023-OSŘ, a rozhodnutí Městského úřadu Český Dub, odboru stavebního a životního prostředí, ze dne 29. 9. 2022, sp. zn. SMUCD 254/2014, č. j. MUCD 1293/2022, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. F.

III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Český Dub, odboru stavebního a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“), ze dne 29. 9. 2022, sp. zn. SMUCD 254/2014, č. j. MUCD 1293/2022. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla k žádosti P. V. a Ing. I. V. (dále jen „stavebníci“) dodatečně povolena změna stavby (přístavba) rodinného domu č. p. X na pozemcích p. č. st. XA a p. č. XB v k. ú. X, obci X, a rovněž bylo povoleno její užívání.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Upozornil mj. na to, že ve věci rozhoduje již potřetí, když původní prvostupňové rozhodnutí ze dne 15. 10. 2015 bylo žalovaným zrušeno, další rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 10. 2019 sice žalovaný potvrdil, nicméně jeho rozhodnutí bylo společně s rozhodnutím stavebního úřadu zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 12. 1. 2021, č. j. 59 A 45/2020-62. Dle žalovaného postupoval stavební úřad při rozhodování o dodatečném povolení změny stavby rodinného domu a jeho užívání v souladu se stavebním zákonem. Rozhodnutí vychází z dostatečných podkladů zpracovaných autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby.
3. K odvolacím námitkám žalobce žalovaný uvedl, že stavebníci dne 26. 7. 2021 doložili geodetické zaměření skutečné vzdálenosti přístavby od společné hranice pozemků zpracované geodetem Ing. Jaroslavem Hanzlem. Ten dospěl k závěru, že přístavba je umístěna v nejmenší vzdálenosti 2,09 m od vlastnické hranice, resp. od opěrné zídky, která je podezdívkou plotu. Tím stavebníci ve shodě s požadavkem soudu doplnili projektovou dokumentaci ohledně dodržení odstupové vzdálenosti od hranice pozemků dle § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Námitka žalobce zpochybňující způsob měření odstupové vzdálenosti je pouhým nekvalifikovaným názorem, a nemůže tedy být důvodem pro zpochybnění výsledného měření Ing. Jaroslava Hanzla. Žalobce neuvedl žádné tvrzení o odlišném průběhu hranice mezi pozemky, tedy že by hranice ležela jinde, než je uvedeno v geodetickém zaměření, nýbrž pouze zpochybnil metodiku měření. Nebylo tedy namístě jej vyzývat, aby se obrátil na příslušný soud, který je kompetentní k rozhodnutí sporu o rozsah vlastnických nebo jiných věcných práv.
4. Žalovaný dodal, že protipožární opatření bylo provedeno tak, jak je navrženo v požárně bezpečnostním řešení zpracovaným v červnu 2017 Ing. Jiřím Mečířem, což bylo doloženo písemností a fotografií ze dne 9. 12. 2019. Tvrzení žalobce o rozpornosti technického řešení je zcela obecné. Účastenství žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby není založeno na hájení veřejných zájmů včetně zájmu na ochraně vod. Žalobci dle § 114 odst. 1 stavebního zákona přísluší uplatnění pouze takových námitek, které směřují k dotčení jeho práv. Dešťové vody z přístavby jsou navíc likvidovány na pozemku stavebníků. Námitka ohledně údajného nerespektování projektové dokumentace vyhotovené projektantem Pavlem Martínkem ke stavebnímu řízení původní stavby č. p. X je nekonkrétní. Projektová dokumentace byla zpracována autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby Ing. Prokopem Holým a splňuje požadavky prvních předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. F.

II. Žaloba

5. Žalobce v žalobě po shrnutí dosavadního průběhu řízení obsáhle rekapituloval obsah jím podaného odvolání, v němž namítal, že stavebníci neunesli povinnost jednoznačně prokázat odstupovou vzdálenost přístavby od hranice pozemku a že rozhodnutí stavebního úřadu je nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost je způsobena tím, že bod, od kterého byla vzdálenost

hranice měřena, je zatížen polohovou chybou až 2,83 m všemi směry, což je ověřitelné z nahlížení do katastru, kde je tento bod vyznačen červenou barvou, a dále tím, že absentuje vypořádání žalobcových vyjádření ze dne 28. 9. 2021, 14. 10. 2021 a 23. 11. 2021, jejichž obsah žalobce dále shrnul.

6. Ve vyjádření ze dne 28. 9. 2021 žalobce akcentoval, že dům manželů V. byl postaven a zkolaudován ve vzdálenosti 5 m od společné hranice pozemků zaměřené v roce 1991. Dle žalobce Ing. Hanzl při svém zaměřování vycházel z historických podkladů zaměření ze dne 16. 7. 1984. Žalobci na dotaz sdělil, že projektovou dokumentaci, dle níž je vzdálenost domu manželů V. 5 m od severní hranice jejich pozemku, nezná a že asi dům postavili jinak.
7. Ve vyjádření ze dne 14. 10. 2021 žalobce poukazoval na rozporuplnost projektové dokumentace, z níž dle žalobce plyne, že přístavba nevyhovuje z hlediska požární bezpečnosti. Projektová dokumentace navíc obsahuje dvě požárně bezpečnostní řešení, žalobce tedy vychází z novější verze. Přístavba je dle dokumentace obita dřevotřískovými deskami, s nimiž požárně bezpečnostní řešení, resp. typová dokumentace Cetris nepočítá. Tři nosné sloupky přístavby jsou dle dokumentace ve větší vzdálenosti nežli 625 mm, jak uvádí požárně bezpečnostní řešení a typová dokumentace Cetris. Není také dodržena šířka únikové cesty alespoň 90 cm. Ve vyjádření ze dne 23. 11. 2021 žalobce poukazoval na konstatování České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 31. 10. 2016 a ze dne 11. 10. 2021, z nichž vyplývá, že geodetické zaměření bylo provedeno až po provedení nepovolených úprav a že došlo k pochybení autorizované osoby. Na základě toho žalobce namítal, že projektová dokumentace přístavby nerespektuje původní stavební dokumentaci vyhotovenou ke stavbě domu č. p. X.
8. Žalobce dále zopakoval, že dle původní projektové dokumentace je vzdálenost domu manželů V. 5 m od severní hranice pozemků. Pokud dnes V. tvrdí něco jiného, nic jim nebrání, aby si nechali zpřesnit hranici pozemku. K tomu nedošlo, a stavebníci tedy jednoznačně nedoložili odstup stavby od severní hranice svého pozemku. K vytyčení předmětné hranice došlo v roce 1991, zatímco plán ke změně stavby, který uvádí odstup stavby od hranice pozemku 5 m pochází z roku 1992. Není pravdou, že žalobce neuvedl jiný průběh hranice. Žalobce od počátku tvrdí, že sporná hranice pozemku leží 50 cm jižně od podezdívky jeho plotu, tedy 5 m od severovýchodního rohu domu č. p. X. Žalobce dále zopakoval svou argumentaci ohledně požárně bezpečnostního řešení. Osobní vzdálenost nosných sloupů smí být dle požárně bezpečnostního řešení, resp. dokumentace Cetris maximálně 625 milimetrů, což není dle jiné části dokumentace splněno. Na délku stání 6,155 (5,715) m připadají pouhé 3 nosné sloupky.
9. Žalobce nepovažuje jím uplatněné připomínky za zástupné a nedůvodné. Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě dle jejích vyjádření zjistila, že zpracovatel projektové dokumentace Ing. Prokop Holý pochybil. Zpracovatel dokumentace ani správní orgán se neřídili geodetickým zaměřením z dubna 1992 a zaměřením z roku 1984,

jež pochází z doby před nepovolenými terénními úpravami pozemku. Rozsah terénních úprav, které byly provedeny v souvislosti s nepovolenou stavbou, včetně původních terénních úprav v souvislosti se stavbou rodinného domu č. p. X, přesahuje výměrou 300 m², má výšku vyšší než 1,5 m a hraničí s místní veřejnou pozemní komunikací. Terénní úpravy tedy měly i dle České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě podléhat povolovacímu procesu, avšak povoleny nebyly. Povolovacímu procesu v návaznosti na to podléhá také stavba opěrné zdi. Ze všeho výše uvedeného plyne, že žalovaný řádně neodůvodnil údajnou nedůvodnost žalobcových námitek, nevypořádal se s doloženým pochybením autora projektové dokumentace a porušil zásadu materiální pravdy.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že důvodem vydání předchozího zrušujícího rozsudku soudu bylo pouze to, že stavebníci neunesli důkazní břemeno ohledně odstupu stavby od hranice mezi jejich pozemkem a pozemkem žalobce. Ostatní žalobní důvody, které odpovídají i aktuálním žalobním bodům, soud jako oprávněné neshledal. Stavebníci v pokračujícím řízení předložili geodetické zaměření skutečného odstupu přístavby od vlastnické hranice zpracované Ing. Jaroslavem Hanzlem. Z něj plyne, že vzdálenost přístavby od hranice pozemků je v nejbližším místě 2,09 m. Tím stavebníci unesli důkazní břemeno ohledně této otázky. Námitka, že bod, od kterého byla vzdálenost měřena, je zatížen polohovou chybou až 2,83 m, není podstatná pro stavební úřady. Nelze dojít k závěru, že není možné zjistit reálný průběh vlastnické hranice, a proto je třeba zamítnout žádost o dodatečné povolení stavby. Nepřesnost katastrální mapy nelze klást k tíži žalobce ani stavebníků.
11. K žalobcem označeným historickým podkladům žalovaný uvádí, že není předmětem řízení o dodatečném povolení stavby rozsoudit, který z podkladů je správný, ale pouze zjistit v daném řízení stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Kvalita měřicí techniky se zlepšuje a je možné, že aktuální podklad se bude lišit od podkladu starého desítky let. Názory žalobce, který není oprávněným geodetem, neobstojí před závěrem autorizované osoby. Tvrzení o polohové chybě žalobce nespojil s žádným zásahem do svých práv. Další námítky žalobce se týkají rozporu skutečného provedení stavby s dokumentací. K tomu žalovaný odkázal na minulý rozsudek soudu, dle něž je pravým předmětem povolovacího procesu projekt stavby. Tvrzení žalobce, že po celou dobu řízení tvrdil odlišný průběh vlastnické hranice mezi pozemky, která má ležet 50 cm od podezdívky jeho plotu, je nepravdivé. Stavba opěrné zdi není předmětem řízení o dodatečném povolení stavby.
12. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný nerespektuje hlavní důvody žaloby. Žalobní body se týkají v první řadě vad projektové dokumentace, nikoli provedení stavby. Žalobce využil svého práva se ve správním řízení k věci vyjádřit, správní orgán však na vyjádření odpovídajícím způsobem nereagoval. Stav věci bez důvodných pochybností nebyl zjištěn, přestože žalobce doložil, že projektová dokumentace je vadná.

IV. Zjištění ze správního spisu

13. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že dne 25. 9. 2014 oznámil stavební úřad stavebníkům zahájení řízení o odstranění nepovolené přístavby na pozemku p. č. XB k rodinnému domu č. p. X na p. č. st. XA, vše v k. ú. X. Dne 23. 10. 2014 požádali stavebníci o

vydání dodatečného stavebního povolení na přístavbu rodinného domu, načež stavební úřad řízení o odstranění stavby přerušil a vyzval stavebníky k předložení nezbytných dokladů k řízení o dodatečném povolení stavby, včetně projektové dokumentace. Po jejím předložení stavební úřad dne 8. 9. 2015 oznámil účastníkům zahájení řízení o dodatečném povolení stavby specifikované dle projektové dokumentace. Rozhodnutím ze dne 15. 10. 2015 stavební úřad přístavbu včetně zpevněných ploch, opěrné zídky a terénních úprav dodatečně povolil. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 1. 2016, sp. zn. OÚPSŘ 341/2015-330-rozh.

14. V návaznosti na zrušující rozhodnutí žalovaného stavební úřad vyzval stavebníky k upřesnění předmětu žádosti o dodatečné povolení stavby a k doplnění podkladů v podobě řádné projektové dokumentace. Po opakovaných žádostech o prodloužení lhůty stavebníci doložili projektovou dokumentaci skutečného provedení přístavby, závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany a zprávy úředně oprávněného zeměměřického inženýra Ing. Jana Čermáka týkající se zaměření přístavby a její vzdálenosti od pozemku p. č. XB v k. ú. X. Dne 17. 10. 2019 vydal stavební úřad další rozhodnutí o dodatečném povolení přístavby a o povolení jejího užívání. Toto rozhodnutí žalovaný potvrdil odvolacím rozhodnutím ze dne

3. 4. 2020, sp. zn. OÚPSŘ 32/2020 OSŘ KULK 21250/2020 OSŘ, které bylo spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 12. 1. 2021, č. j. 59 A 45/2020-62. Nosným důvodem tehdejšího rozsudku bylo, že dosavadní podklady nepostačovaly k unesení důkazního břemene stavebníků ohledně dvoumetrové odstupové vzdálenosti přístavby od hranice jejich pozemku s pozemkem žalobce.

15. V dalším průběhu správního řízení především stavebníci předložili geodetické zaměření Ing. Jaroslava Hanzla, z něž plyne vzdálenost přístavby od hranice pozemků 2,09 m. Stavební úřad posléze účastníky řízení opakovaně vyzýval k seznámení s podklady a vyjádření. Žalobce se k věci vyjadřoval zejména jím označenými podáními ze dne 28. 9. 2021, 14. 10. 2021 a 23. 11. 2021, jejichž obsah v žalobě shrnul. Dne 29. 9. 2022 vydal stavební úřad shora označené prvostupňové rozhodnutí. V jeho odůvodnění shrnul dosavadní průběh řízení a zdůraznil, že k otázce odstupové vzdálenosti stavebníci předložili geodetické zaměření zpracované autorizovanou osobou. Žalobce naopak dostatečné důkazy pro svá tvrzení o nesprávnosti geodetického zaměření nepředložil. Závěry uvedené ve vyjádřeních žalobce nepovažoval stavební úřad za natolik podstatné, aby mohly ovlivnit předmět řízení a úvahy při rozhodování. Řešený záměr považoval stavební úřad za souladný se zákonnými požadavky. Rovněž konstatoval, že stavba je již dokončena a je schopna užívání v souladu s projektovou dokumentací. K odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný napadeným rozhodnutím.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
17. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí byla uplatněna v žalobě, nicméně soud by k takové

vadě musel přihlédnout i z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS; judikatura Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). V daném případě soud takovouto vadu napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu, shledal.

18. Správní orgány nezpochybnil, že žalobce je účastníkem předmětného řízení o dodatečném povolení stavby, jenž má právo uplatnit své námitky, byť s limitací zachycenou zejména v § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jak na to upozornil žalovaný. Nemá-li být takové právo žalobce pouhým vyprázdněným pojmem, musí na žalobcovy námitky navazovat náležitá reakce stavebního úřadu, resp. žalovaného, který námitky věcně vypořádá, případně zkonstatuje a odůvodní jejich nepřípustnost či opožděnost. To plyne nejen z logiky věci, nýbrž také přímo z ustanovení stavebního zákona o námitkách účastníků (zejména § 114), jež je třeba dle § 129 odst. 2 téhož zákona využít také v řízení o dodatečném povolení stavby. V daném případě však soud náležitou reakcí na žalobcem uplatněnou argumentaci v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů postrádá.
19. Žalobce v žalobě přímo označil svá podání, jimiž se k věci vyjadřoval, a zopakoval také v nich popsané výhrady, které vůči dodatečně povolované stavbě ve správním řízení vznesl. Soud musí konstatovat, že mu přes seznámení s obsahem rozhodnutí správních orgánů obou stupňů není zřejmé, co přinejmenším o některých žalobcem uplatněných námitkách soudí stavební úřad

a žalovaný. Správní orgány se po vydání předchozího zrušujícího rozsudku soudu zaměřily na otázku odstupové vzdálenosti. To je sice do značné míry pochopitelné vzhledem k obsahu předchozího zrušujícího rozsudku, nelze však pominout, resp. jen zcela obecně reagovat na další konkrétní námitky žalobce.

20. Pokud žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na minulé závěry zdejšího soudu ohledně námitek proti faktickému provedení stavby a uvedl, že námitky žalobce nad rámec otázky odstupové vzdálenosti přístavby od hranice pozemků se týkají rozporu skutečného provedení stavby s dokumentací, soud tento názor nesdílí. Ze správního spisu je patrné, že žalobce se po vydání zrušujícího rozsudku soudu vyjadřoval ve stavebním řízení tak, jak shrnul v podané žalobě. Jeho námitky tedy směřovaly proti projektové dokumentaci, v níž žalobce shledal některé konkrétní problémy a dokonce rozpory. Směřování námitek proti projektové dokumentaci je jednoznačně podtrženo tím, že žalobce dokonce využil screenshoty těch částí dokumentace, vůči nimž své výhrady vznášel. Stavební úřad však nad rámec vypořádání problematiky odstupové vzdálenosti ke zbytku žalobcovy dostatečně konkrétní argumentace prakticky jedinou větou konstatoval, že žalobcovy závěry nepovažuje za závažné a podstatné. Takové odůvodnění však nenaplnuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, pročez soud musí rozhodnutí stavebního úřadu považovat za nepřezkoumatelné, neboť z něj nelze seznat úvahy stavebního úřadu ohledně konkrétních námitek žalobce.
21. Žalovaný přesto rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil, i když žalobce nevypořádání svých námitek důvodně v odvolání namítal. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se sice žalovaný nad rámec obsáhleji řešené otázky odstupové vzdálenosti pokusil stručně na některé argumenty

žalobce reagovat, ani tato reakce však nevypořádává námitky žalobce v plné šíři a správně. Tvzení žalobce ohledně rozporu stavebně technické části dokumentace s požárně bezpečnostním řešením, která jsou navíc v dokumentaci obsažena dvě, je zcela konkrétní (obklad dřevotřískovými deskami, vzdálenost nosných sloupů, šířka únikové cesty). Dle žalobce došlo k pochybení zpracovatele projektové dokumentace, což měla zkonstatovat také Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Takto vznesené námitky vyžadují náležitě konkrétní vypořádání, nikoli obecné zkonstatování jejich nedůvodnosti. Z takové reakce není soudu zřejmé, proč správní orgány námitkám nevyhověly, zda a z jakých důvodů je projektová dokumentace včetně požárně bezpečnostního řešení bezvadná a nerozporná, její projektant tedy nepochybil atd.

22. Je v první řadě na stavebním úřadu, aby ve svém rozhodnutí na jednotlivé námitky žalobce adekvátně reagoval. Nic na tom nemění skutečnost, že argumentace žalobce je bohatá. Její podstata, jež vyžaduje srozumitelné vypořádání, ostatně nadbytečně rozsáhlá není. Takové vypořádání je nakonec podstatným východiskem pro výrokovou část rozhodnutí stavebního úřadu, neboť pokud by žalobce důvodně namítal nesplnění zákonných podmínek pro dodatečné povolení stavby, nemohlo by být žádosti stavebníků vyhověno. Stavební úřad tedy v dalším řízení (věcně či procesně) vypořádá veškeré uplatněné námitky žalobce, a to i ty, které by žalobce eventuálně nově vznesl v dalším průběhu stavebního řízení. Úkolem žalovaného v odvolacím řízení není nahrazovat argumentaci zcela absentující v nepřezkoumatelném prvostupňovém rozhodnutí, nýbrž, hodlá-li vydat potvrzující odvolací rozhodnutí, reagovat na odvolací námitky a na jejich základě zejména precizovat a doplňovat závěry správního orgánu I. stupně.
23. Z uvedených důvodů považuje soud rozhodnutí správních orgánů obou stupňů za nepřezkoumatelná. Další otázkou, kterou již správní orgány dostatečně odůvodnily, a k níž se soud tedy může blíže vyjádřit, je prokázání dvoumetrové odstupové vzdálenosti přístavby od hranice pozemků stavebníků a žalobce. Soud konstatuje, že správní orgány nepochybily, když uzavřely, že stavebníkům se podařilo prokázat dodržení předepsané odstupové vzdálenosti. K tomu stavebníci předložili jednoznačný podklad – geodetické zaměření skutečného odstupu přístavby od vlastnické

hranice zpracované Ing. Jaroslavem Hanzlem. Po stavebnících nebylo možno za dané situace požadovat více. Má-li žalobce za to, že skutečná hranice pozemků leží jinde, než jak je patrna v terénu, není povinností stavebníků prokazovat, že tomu tak není.

24. Je naopak na žalobci, aby, pokud se účastníci na průběhu vlastnické hranice neshodnou, případně zvrátil dosavadní závěr o dodržení odstupové vzdálenosti tak, že se ve věci zjištění správného průběhu hranice pozemků obrátí na civilní soud, jehož rozsudek následně stavebnímu úřadu předloží. O námitce týkající se rozsahu vlastnických práv si totiž stavební úřad nemůže učinit úsudek sám (§ 114 odst. 3 stavebního zákona). K tomu soud dodává, že se neztotožňuje s náhledem žalovaného, jenž uvedl, že žalobce průběh hranice nezpochybňoval, pročť ani nebyl vyzván k podání civilní žaloby. Žalobce přinejmenším ve vyjádření ze dne 28. 9. 2021 vyjádřil přesvědčení, že hranice pozemků leží jinde, než jak je v terénu vyznačena (plotem). Nebude-li tedy v dalším průběhu řízení žádost stavebníků o dodatečné povolení stavby bez dalšího zamítnuta např. proto, že se námitky žalobce, jež je třeba vypořádat, ukáží důvodnými, je namístě žalobce postupem podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu vyzvat k podání příslušné žaloby u civilního soudu. Pokud tak žalobce ve stanovené lhůtě neučiní, popřípadě v řízení před soudem neuspěje, může stavební úřad vycházet z dosavadních poznatků nasvědčujících tomu, že odstupová vzdálenost je dodržena.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. F.

25. Závěrem soud v návaznosti na obsah svého minulého rozsudku připomíná, že je mu otevřeno k přezkumu výhradně rozhodnutí žalovaného, jež je výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby vymezené podanou žádostí stavebníků. Jejím obsahem se soud v posledním rozsudku zabýval. Posouzení, zda další stavební prvky či terénní úpravy jdoucí mimo rámec žádosti o dodatečné povolení stavby vyžadují veřejnoprávní povolení, náleží stavebnímu úřadu.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

26. Ze shora uvedených důvodů soud postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Protože se vytýkané vady vztahují k rozhodnutím obou správních orgánů, které v průběhu předchozího správního řízení rozhodovaly, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil i prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu. V dalším řízení budou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady byly v případě nezastoupeného žalobce tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 3 000 Kč uhradil žalobci v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
28. Protože osobě zúčastněné na řízení soud neuložil v řízení žádné povinnosti a současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, vyslovil v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., že se osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 25. dubna 2024

Mgr. Lucie Trejbalová v. r .
předsedkyně senátu